

پرگویی بیمار (فر.ش)

پرگویی بیمار (فر.ش) اصطلاحی است فرهنگ شناختی، مردم شناختی و جامعه شناختی و به صفتی اشاره دارد که مردم و حتی نخبگان، بر اساس ارزش های بومی و فرهنگی گزتابیده، ده ها برابر مقدار کاری که لازم است انجام دهند، پیرامون آن حرف میزنند، تحلیل میکنند و متخاصم و مخاصم را منکوب میکنند. به جای اینکه مسیر مستقیم عمل را طی کنند و عینیت ها را بپذیرند، در ذهنیت خود سیر کرده و دایم دیگران را تحلیل میکنند.

□ تورم شعار، برون فکنی و کم کاری و فقر اقتصادی در عین دسترسی به منابع ثروت طبیعی و... از نشانه ها و نتایج پرگویی شرقی است.

? نکته:

□ تبیین مسایل ارزشی و رسالات انبیاء، در حد متعارف و نیز دفاع از ارزشها و پدافند متعادل، وراجی نیست.

□ اسلامیت واقعی با روراجی جمع نمی شود؛ اما اسلام پرگوها، اسلامی است بدعت آمیز که خیلی گفته میشود اما چندان عمل نمیشود! و جنبه پدافند آن بیش از آفند آن است. اسلامی که در عربستان وجود دارد اسلام سرکوب است، روشنفکرآبان هم غالباً به این بلیه دچار میشوند. اما در کل افتی در مردمان بسیار است.

لاف از سخن چو در تنوان زد و آن خشت بود که پر توان زد